

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2010/23967

İFADE TUTANAĞI

Müşteki N.A.

Müştekiye CMK . M. 234. Uyarınca; delillerin toplanmasını isteme, soruşturmanın gizlilik ve amacını bozmamak koşuluyla Cumhuriyet Savcısından belge örneği isteme, vekili yoksa baro tarafından kendisine bir avukat görevlendirilmesini isteme, 153. Md. Ye uygun olmak koşuluyla vekili aracılığı ile soruşturma belgelerini ve el konulan ve muhafazaya alınan eşyayı inceletme, Cumhuriyet Savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda yazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakları hatırlatılıp açıklandı.

Müşteki haklarını anladığını , kendi avukatım Av. Ümran Sırımsı Candemir - 783 Huzurunda ifadesini vereceğini beyan etmekte, müştekiden olayla ilgili şikayet ve delilleri soruldu;

SORULDU :

Gazze'ye başta yiyecek olma üzere çeşitli insani yardım malzemeleri götürmek üzere giden filoya katılmak için Antalya'ya gittim. Antalya'da gemiye binmeden önce gemiye hiçbir kesici ve delici aletin alınmayacağı bu nedenle yanında tırnak makası gibi aletleri olanlar var ise bırakmaları istendi. Limana vardığımızda teker teker isimlerimiz ve pasaportlarımız kontrol edildi. Bavullarımız güvenlik cihazlarından geçirildi.27 Mayıs Perşembe günü Mavi Marmara gemisi ile yolculuğum başladı. Bazı gemilerde çıkan arıza nedeni ile 6 gemi olarak yola çıktık. Ben Mavi Marmara gemisinin 2. katında 3 numaralı salondaydım. Yolculuğumuzun ilk günü 22 30 sularında bizim gemide bir ses ve sallantı duydum. . 31/05/2010 tarihinde Sabah saat 04:30 sularında bir anda sağımızda solumuzda ve arkamızda yüzleri maskeli, bayraksız gemilerde bulunan şahıslar ellerindeki silahlarla hücum botlardan bize doğru öncesinde hiçbir uyarı yapmadan ateş etmeye başladılar. Ben geminin kış kısmı dedikleri yerdeydim. Her taraftan yoğun bir gürültü geliyordu. Ses ve sis ve gaz bombaları atılıyordu. Bazıları o esnada telaşla gaz maskelerini taktılar ancak bilmedikleri için alt kapağını açmayanlar nefesi daralanlar oldu. Daha sonra benim bulunduğum yere kanca attılar. Bir yandan bombalar atılıyor ve ateş ediliyordu. Tam o esnada geminin üstüne kadar sessizce gelen helikopter bir anda kulaklarımızı sağır edencesine bir gürültü oluşturdu. Rüzgarından, yataklarımız, elbiselerimiz dahil her şey havada uçuşmaya başladı. Etrafımızdaki savaş gemilerini deniz altılarını ve hücum botlarının çoğaldığını fark ettim. Bir yandan da helikopterden ateş açılıyordu. Helikopterden insanlar iniyordu. Kanlar içinde yaralılar taşıyorlardı. gemide anons yapılarak "herkes taşıyabildiği ölü ve yaralıları alarak aşığı insan" denildi. Aşağıya indim her yer kan içindeydi. Yaralılar koltuklara alınıyordu. Doktorlar yaralılara müdahale ediyorlardı. Can vermiş bir arkadaşımıza kalp masajı yapılıyordu. O anda orada 4 arkadaşımızın cansız bedeni yatıyordu. Tüm bunların ne kadar sürdüğünü hatırlamıyorum. Ama hava aydınlandığında

O kadar çok arkadaşımız yaralanmıştı ki koltuklarda oturmaya yer yoktu. Camdan dışarı baktığımda savaş gemilerini, hücum botlarını ve denizaltıları görüyordum. Bizim gemi durmuştu. Sanıyorum iki saat gibi bir süre boyunca yanımıza hiç İsrail askeri gelmedi. Ama camlardan görüyorduk. Maskeli, silahlı ve bazıları yanında köpeklerle dışarıdaydılar. Gemiye helikopterlerle devamlı asker takviyesi yapılıyordu. Daha sonra bizden teker teker gelmemizi istediler. İngilizce bilen bir Türk arkadaşımız bize söylenenleri tercüme ediyordu. Ellerimizin başımızın üstünde olmasını istiyorlar, kimsenin yanına bir şey almasını istemiyorlar diyordu tercüman Mustafa. Ben de ellerim başımın üstünde yukarı çıktım. Her yerimi aradılar. O esnada başka bir asker kamera ile çekim yapıyordu. Daha sonra başka bir asker ellerimizi sert bir şekilde tutup kelepçeledikten sonra beni en üst kata yukarı çıkardı.

Yukarısı ellerli kelepçeli yolcular ile doluydu. Hepimizden yere oturup kafalarımız öne eğmemizi istediler. Bize tercümanlık yapan İngiltereli M. arkadaşımız ile gördüm onu tam göbeğinden köpekler ısırması. M. 'nın göbeğinden kan akıyordu. Bunu görmelerine rağmen İsrail askerleri hiçbir müdahalede bulunmadılar. Başımızda her saat değişik kıyafetli askerler nöbet tutuyordu. Bu esnada silahları bize doğrultulmuş ve elleri hep tetikte idi. Kimsenin konuşmasına, hareket etmesine izin vermiyorlardı. Konuşan olursa hemen lazer ışıklarını yakıp o kişiye yöneltiyorlardı. Herkesin eli sıkıca kelepçelenmişti. Bazılarından kan geliyordu. Benim de ellerim bir çok arkadaşımın gibi morardı. Çok acı veriyordu. Bazılarının ellerini arkadan kelepçelemişlerdi. Öne almasını istiyorlardı. Ama İsrail askerleri hiç dinlemedi. 4- 5 sat sonunda bazılarının kelepçelerini gevşettiler. Kelepçesi gevşetilecek arkadaşların önce kafalarını örtüyorlardı. Bir askerde silah doğrultuyordu. Bu yolculuk boyunca biz takip eden hücum botlarının da sesini duyuyordum Bu bekleyiş güneşin altına ve helikopterin kulakları sağır eden sesi ile Aşdod limanına varana kadar sürdü. Sanıyorum 8-9 saat sürdü bu eziyet. Bu süre zarfında su ve yemek verilmediği gibi tuvalet ihtiyacımızı dahi gidermemize izin verilmedi. Aşdod limanına geldiğimizde liman asker ve polis doluydu. Daha sonra bizi teker teker tekrar gemide kaldığımız bölümlere götürdüler. Her tarafı dağıtılmıştı. Çantalar valizler açılmış kıyafetler koltuklara saçılmıştı. Kantindeki ve masalardaki yiyecekleri yerlere atılmıştı. Salonun orta kısmında ve sağlı sollu askerler başımızda bizleri sağa sola itiyorlardı. 4 kişilik koltuklara 7 kişi oturtuyorlardı. Dışarıdaki hareketliliği ise camlardan görüyorduk. Dışarıda devasa bir çadır kurulmuştu. İçerde ise silahlı askerler namluları bize yönelmiş vaziyette göz hapsinde tutuyorlardı. Arada bir de bağırıp lazerlerini üstlerimizde gezdiriyorlardı. Yine ekmek, su verilmiyor, tuvalete gitmeye izin verilmiyordu. Yanımda iki askerle gemiden ertesi gün sabah 10 gibi çıkardılar beni. Tekrar üzerimi aradılar ve gemiden çadıra soktular. Bir polis gelip “neden geldiniz, kim adına geldiniz, Gazze’de İsrail ablukası olduğunu bilmiyor musunuz, gibi sorular sordu. Gazze’ye yardım getirmek dışında bir amacım olmadığını, söyledim. Daha sonra sadece çamaşırım kalacak şekilde beni soydular. Doktor dedikleri biri vücuduma baktı. Sonra arama cihazından geçirildim ve 2 polis nezaretinde çadırdaki başka bir bölüme götürüldüm. Orada iznim olmaksızın fotoğraflarımı çektiler. Parmak izimi aldılar. Sonra camları tel örgülü içeride demir kapısı olan cezaevi aracına bindirdiler. Beni 4 kişilik hücreye koydular. Her yer kamera ile izleniyordu. Otomatik kapılar vardı. Daha sonra bizleri oradan çıkarıp meydana hepimize tek tip mahkum kıyafeti giydirdiler. Bu kıyafetler bazılarına ufak geliyordu bazılarına büyük. Camdan karşı odayı görüyordum. İsrail sivil kıyafetli görevliler sorguluyorlardı arkadaşlarımızı. Başka bir odada İHH başkanı B. Y. ’ı görüyorum. 6- 7 kişi sorguluyordu. Kapısında iri yarı iki nöbetçi vardı. Sorgulamalar çok uzun sürdü. Hiçbir yemek verilmedi. Yine tuvalet ihtiyacımızı karşılamamıza izin vermediler. Gece 23:00 gibi bizleri tekrar hücrelere kilitlediler. A. Ö.’yi bizim bloktan aldılar. Ertesi gün saat 10 gibi geldi. O saate kadar sorgulandığımı söyledi. Yanımda yatan Bolu’lu S. Y. ’ın karnı delik gibi 20 cm morarmıştı. Ranzada ağrısından inliyordu ama tedavi edilmedi.

Gece sat 3 sularında bağırıtı ve gürültü ile bizi uyandırdılar. Sabah saat 08:00 gibi önce yabancı uyruklu yolcuları aldılar. Sonrada bizi alıp arabalara bindirdiler. Ben en son binenlerdendim. Geride B. Y. ve A. diye biri kalmıştı. Onları otobüse bindirmek istemediler. Bu yüzden yolcular ile İsrail askerleri arasında tartışma çıktı. Bundan sonra B. Bey ve A. arkadaşısı da arabaya bindirdiler. Yaklaşık 2 saat bizi hapishane önünde arabaların içinde beklettiler. Önde ve arkada silahlı askerler vardı. Dışarıda ise kameralar vardı. Havaalanına gitmek üzere hareket ettik.. Havalanına vardığımızda da hemen indirmediler. Sanıyorum 3-4 saat havaalanı içinde otobüste bekledik. Bu bekleyiş esnasında ne yemek ne su verdiler. Tuvalet ihtiyacını gidermeye de izin vermediler. Daha sonra gruplar halinde havaalanına götürdüler. Hepimiz tek tek sorguladılar yeniden. Zorla bir kağıda imza attırdılar. Sorgulamaların hiçbirinde yasal haklarımız anlatılmadı. Bizleri etrafı iplerle çevrili bir alanda

sandalyede beklettiler. Yaklaşık 20 kişiydik. Birden bir kalabalık asker ve polis gurubu bizlere saldırmaya başladı. Ellerindeki silahlarla rastgele darbeler indiriyorlardı. Orada bulunan yabancı yolculardan biri bu darbeler nedeniyle kanlar içinde kalmıştı. Darbelerden etkilenerek bir ara yere düştüm. Yaklaşık yarım saat beni ve bazı arkadaşları yerde tekmelediler. Vücudumda darbe almadığım yer kalmamıştı. Daha sona biri belime ayağı ile diğeri de diziyile bastırdı başka bir asker de ellerimi arkadan sıkıca kelepçeledi. Bir duvar dibinde diz üstü oturmamı istediler. Yanımdaki arkadaşlara da aynı muameleyi yaptılar. Hepimizin başında 2 şer asker veya polis bekliyordu. Bizi burada uzun süre beklettiler. Aldığım darbelerden siz üstü oturmakta da zorluk çekiyordum Sonra beni alıp havaalanında bir tuvalete görürdüler. Hiç bir şey demeden geri getirdiler. Diğer arkadaşlara da aynı şeyi yaptıklarını öğrendim. Sonra pasaportumu aldılar. Yanımda Denizlili genç bir arkadaş vardı. Boğazı ve vücudu kırıklar içindeydi. Elbiseleri yırtılmıştı. M. L. diye başka bir arkadaş vardı. Ayaklarını yere basamıyordu. İ. isimli arkadaşımız ona yardımcı olmaya çalışıyordu. Etrafımdaki herkes yara bere içindeydi. Hiçbirimizi tedavi etmeden uçağa bindirdiler. Uçağa bindiğimde yere yatmak zorunda kaldım. Vücudumu yerden kaldıramıyordum ve dizlerimi bükemiyordum. Türkiye'ye geldiğimizde beni hemen sedyeye alıp ambulansa bindirdiler. Adli Tıba götürüldüm. Muayene edildim. Sonra Haseki Hastanesi'ne yönlendirdiler. Orada servis de yattım. Ben acilde muayene olurken başka bir ambulansla yolculardan yaralı bir arkadaş getirdiler. Kolu alçıdaydı ama adam alçıyı kesin diye işaret ediyordu. Doktorlar hemen alçıyı kesti. Kolundan vurulmuştu delik vardı ve çeşme gibi kan akıyordu. Demek ki İsraili doktorlar rastgele alçılamaşlardı. Haseki Hastahasi'nden taburcu olduktan sonra 20 gün de evde yatmak zorunda kaldım. Hala ağrılarım devam ediyor. Gerek maddi olarak gerekse manevi olarak çok yıprandım.İçinde bulunduğum gemiyi işgal edip zorla İsraille götüren, beni darp eden ve kameramı alan İsraili görevlilerden bana yapılanlardan dolayı davacı ve şikayetçiyim. Dedi.

Hazır olan vekilden soruldu.: İfadeye aynen katılıyoruz. sorumluların cezalandırılmasını talep ederiz. D edi.Beyanı okundu. Hep birlikte imza altın alındı.
29/06/2010